

Хеля, спасили кжщата на дѣда Митя, ала и сега да отидите и погледнете гредитѣ ѝ подѣ покрива къмъ изтокъ, ще видите, че сж нагорѣли. И само неговата кжща остана непожтната.

Като си отиде башибозукътъ, нашенци се върнаха и започнаха да поправятъ кжщитѣ си. Колко точно бѣше изминало — не мога да ви излъжа, ама може да бѣха минали петъ-шестъ месеца, а може и повече. Помня само, че бѣше падналъ доста дебелъ снѣгъ. Единъ день се чу, че въ село ще дойде англичанката Леди Странфордъ. И дойде, ама него день азъ не си бѣхъ въ село. Бѣхме излѣзли съ батя да търсимъ едно наше муле, че бѣше се задѣлило и загубило. А вълцитѣ идѣха да виятъ нощемъ току надъ село.

Дошла тя съ нѣкакъвъ си копривщенецъ и започнала да раздава сукмани, потури, бакъри и други нѣща.

А ние съ батя, като излѣзохме възъ Буче, гледаме на едно мѣсто по снѣга заешки стѣпки.

Викамъ на братъ ми:

— Тукъ е вървѣлъ заекъ. Стѣпкитѣ му се губятъ задъ онзи хвойновъ храстъ. Като отидохъ къмъ хвойната, гледамъ заекътъ подрошилъ снѣга и се заврѣлъ отдолу да си търси трева. Цѣлъ тунелъ направилъ подѣ снѣга. Тръгнахъ азъ по тунела, усѣтихъ го кжде е и легнахъ върху него. После вни-

мателно бръкнахъ подѣ снѣга и го уловихъ за заднитѣ крака живъ.

Занесохъ го въ кжщи. Децата се развикаха:

— Пустни го, бате Сотире, да видимъ, какво ще прави зайчешето.

Братъ ми затисна съ грѣбъ прозореца, а азъ заставахъ задъ вратата и го пустихъ. Зайчето започна плахо да се пули и оглежда. Па като видѣ, че баджата надъ огъня свѣти (а тя бѣше една низка и широка баджа), па като хрипна да бѣга презъ кумина. Харно ама, върху низкия куминъ имаше плоча, та зайчето се удари въ нея и цопна въ бакъра, който висѣше на веригата. Добре, че майка ми скоро бѣше го окачила, та водата не бѣше врѣла. Извадихме зайчето, и азъ излѣзохъ да го коля. Ала отъ викота на децата, дойде бай Глигоръ. Като разбра, какво съмъ намислилъ, рече:

— Не го коли, Сотире, ами чакай да изсѣхне и го подари на англичанката. Где сж виждали тѣ въ Англия живъ дивъ заекъ. Много ще се радва.

Като научихъ за коя англичанка е думата, поизсушихъ го, вързахъ му краката и ѝ го отнесохъ. Тя страховито го пое, почна да го милва и да обръща главата му, за да се любува на плахитѣ му червени очи. После изгледа и мене, издума нѣщо на копривщенеца и започна да оглежда потуритѣ ми. А тѣ